

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/494/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

221/2017 (XI. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2016. december 2-án előterjesztett **panaszát** a 2017. november 9-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos postai úton nyújtott be panaszbeadványát a Testülethez, amelyet a Testület az alábbiakban ismertet.

A panaszában előadta, hogy 2016. november 13-án az M. településen található ingatlan elé rendőri intézkedést kért. A T.-i Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök 16 óra 10 perc körüli időben intézkedtek a helyszínen. A panaszos a panaszát személyesen kívánja kiegészíteni, illetve videofelvételt csatolni. Mindezek alapján kéri a Testület vizsgálatát.

2) A Testület felhívására a panaszos 2017. január 5-én kiegészítette a beadványát. Előadta, hogy 2016. november 13-án 16 óra 10 perckor rendőri intézkedést kért a kormányhivatal ... sz. jogerős határozatának betartása végett [...] telefonszámról a 107-es segélyhívón keresztül. 16 óra 17 perckor valaki felhívta a panaszost számkijelzés nélkül és nekiállt egyezkedni, alkudozni, hogy nem küld járőrt. 16 órakor a kihívási helyszíntől kb. 200 méterre a rendőrök várakoztak a kocsiban.

A panaszos 16 óra 28-kor ismételt felhívta a 107-et, ahol azt mondták, hogy küldenek rendőrt, akik ezt követően meg is érkeztek. A rendőri intézkedés úgy zajlott, hogy a panaszost szinte minden kérdés

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

nélkül a kocsijának fordították, majd megmotozták. Ez után elmondhatta azt, hogy azért hívta ki őket, hogy a határozatban foglaltakat segítsenek betartatni. A kiérkezésük után a rendőrök jelenlétében sikerült átvettetnie a gyereke okmányait az anyával, úgy ahogy az elő volt írva. Távozáskor a rendőrök közölték, hogy feljelentik a panaszost valótlán bejelentés végett. Az intézkedés közben a rendőrök tapasztalták, hogy a panaszos nincs egyedül, a 12 éves fia és a panaszos édesanyja a lesötétített kocsiban voltak, az intézkedésről videofelvétel készült. A panaszos és a hozzátartozói is megbotránkoztak azon, hogy a panaszos kért segítséget, ehhez képest vele szemben intézkedtek.

2016. december 29-én a feljelentés miatt a panaszost idézték a S.-i Rendőrkapitányságra a ... számú szabálysértési ügyben. Az ügy iratait az eljáró rendőr nem tudta részére megmutatni, mivel azt a másik rendőrkapitányságról nem küldték át neki. A panaszos emiatt nem ismeri a vele szembeni eljárás megindításának az iratait, rendőri jelentést, feljelentést. A 16 óra 10, valamint a 16 óra 28 perckor készült hangfelvételeket megküldték, ezek nem tartalmazzák a szabálysértési eljárásban leírtakat. A panaszos szerint ő a szabálysértést nem követte el, ezzel szemben a rendőrök megsértették alapvető jogait, visszaéltek hatalmukkal, és ezek után még eljárást indítottak ellene.

A panaszos tiltakozott az ellen, hogy ügyét rendőrségre a Testület áttegye.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Sz-né dr. H. A. 2017. február 3-án kelt átiratában előadta, hogy az első bejelentés 16 óra 10 perckor érkezett a Hívásfogadó Központba, mely szerint a bejelentő M. R.-hez M. településre visszavitte a lányukat láthatásról és a gyerek édesanyja nem hajlandó átvenni a gyermek okmányait, ő pedig szeretné, hogy hatósági tanú előtt írásban vegye át azokat, mert egy gyámügyi határozatban az van előírva. Ehhez kért rendőri segítséget. A bejelentésről adatlap érkezett a megyei rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjába (a továbbiakban: TIK), ahonnan az ügyeletes, r. ftőrm. 16 óra 17 perckor visszahívta a bejelentőt és a körülmények tisztázását követően felvilágosította, hogy a kérése nem rendőrségi hatáskör, a rendőr akkor megy ki, ha az a rendőrségre tartozik, mire a bejelentő közölte, hogy akkor késelés van ott, menjenek ki. Az ügyeletes felhívta a bejelentő figyelmét a valótlán bejelentés következményeire, de ő továbbra is ragaszkodott hozzá, hogy menjen ki rendőr.

A második bejelentés 16 óra 28 perckor érkezett a Hívásfogadó Központba, amelyben a bejelentő elmondta, hogy visszahívta valaki a rendőrségtől, hogy nem küld rendőrt, mert nem a rendőrségre tartozik az ügy, de ő ennek ellenére mégis kér rendőrt. A bejelentésről adatlap érkezett a megyei rendőr-főkapitányság TIK-be, azonban akkor a rendőrök már úton voltak a M. település felé, akiket 16 óra 25 perckor küldött rádió az ügyeletes. Más személy részéről az ügygel kapcsolatban nem érkezett bejelentés.

2) Az ügyeletes február 1-jén kelt jelentése tartalmában megegyezik az 1) pontban ismertetett átirattal, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekintett.

3) A szabálysértési feljelentés releváns többletinformációt nem tartalmaz, ezért a Testület csupán annyit rögzít, hogy miután a TIK ügyeletes nem akart járőrt küldeni, a panaszos tájékoztatta a TIK ügyeletesét: „hogy akkor a helyszínen késelés fog történni, erre ki fognak jönni?” Ehhez képest a helyszínen sem késelésről vagy bármilyen más bűncselekményről nem tettek a rendőröknek bejelentést, ezért a panaszossal szemben a Szabs. 175. §-a alapján szabálysértési feljelentést tettek a rendőrök.

4) A küldés leírása rögzíti, hogy a panaszos bejelentést tett arról, hogy M. R. nem hajlandó átvenni a gyerek okmányait, illetve aláírni, hogy a gyerek okmányait átvette. Segítséget kért. Előzőekben már tájékoztatták, hogy ez nem rendőrségi hatáskör, de akkor a bejelentő azt kérdezte, hogy ha késelés

lesz, akkor kimennek-e a rendőrök. Ekkor azonnal küldte a járőröket, és figyelmeztette a segélyhívó nem rendeltetészerű használatára a panaszost, majd bontotta a vonalat. A kiérkezéskor jogi felvilágosítást adtak, illetve feljelentették valótlan bejelentés miatt. Az egységek kiérkezésekor folyamatosan kamerázták az intézkedést. A küldés ideje 16 óra 35 perc.

Az esetlapok ismertetésétől a Testület eltekintett, mert releváns többletinformációt nem tartalmaz.

5) A rendőrség megküldte a panaszos bejelentéseiről készült hangfájlokat, illetve a beszélgetések leiratát.

- a) A panaszos az első bejelentésben elmondta, hogy a lányát hozta vissza a láthatásról és szeretné, ha az anya hatósági tanú előtt írná alá, hogy átvette a gyerek okmányait, mivel az anya nem hajlandó az igazolást aláírni. A közelben van két rendőr egy járőr kocsiban, kéri, hogy küldjék oda őket. A segélyhívó központ közli vele, hogy értesíti a helyieket és a panaszos maradjon a helyszínen.
- b) A panaszos második hívásánál elmondja, hogy rendőri segítséget kért, de nem akarnak kijönni a rendőrök. Ismét elmondja, hogy mi a helyzet. A segélyhívó központos telefonkezelő közli, hogy maradjon ott és mindjárt értesíti az illetékeseket. A panaszos közli, hogy de neki egy hölgy már visszaszólt, hogy nem mennek. Kérdésre a panaszos elmondja, hogy azt hiszi, hogy Sz. városból beszélt a nő. De itt ül két rendőr 300 méterre, csak az kell, hogy legyen egy hatósági tanú, hogy átvette az anya az iratokat. Ezután elmondja még kérdésre, hogy nem tudja, hogy miért nem veszi át, ez a szokása, és utána meg azt állítja, hogy a panaszos nem adta vissza az iratokat. A panaszos valami megoldást szeretne, amire a telefonkezelő közli, hogy maradjon ott és értesíti az illetékeseket.
- c) A 3. és 4. hanganyagban a TIK értesíti a járőrt és kéri, hogy menjen ki az ingatlanhoz és jelentse fel a bejelentőt valótlan bejelentés miatt. A járőr később visszajelent, hogy megjelent a helyszínen, ahol a panaszos komplett forgatócsoporttal várta, tájékoztatta, hogy nem rendőrségi feladat a bejelentése. Továbbá. (Itt megszakadt a vonal.)
- d) A rendőrség hanganyag leirata tartalmaz egy negyedik beszélgetést, aminek a hanganyaga azonban nem érkezett meg a Testülethez:

Ezen a felvételen a panaszost hívta vissza a megyei rendőr-főkapitányság, és a panaszos elmondja, hogy miben kér segítséget. A rendőr elzárkózik attól, hogy járőr kocsit küldjön. Ezután a felek vitatkoznak arról, hogy van-e a közelben rendőr, illetve, hogy ez rendőrségi feladat-e, vagy kinek a hatáskörébe tartozik. A rendőr végül közli, hogy T. településről nem fog átküldeni ezért járőrt, amire a panaszos azt feleli, „Hát akkor én meg kértem ide rendőrt, akkor késelés van az izéba, kérek ide rendőrt”. A rendőr közli, hogy akkor oda küldi, de az a panaszosnak nem lesz jó, mert fel fogják jelenteni.

6) R. J. r. törm. 2017. január 25-én kelt jelentésében előadta, hogy a TIK ügyeletesének az utasítására 2016. november 13-án 16 óra 30 perc körüli időben megjelent a kérdéses ingatlan előtt, mivel a TIK ügyeletes arra tájékoztatta, hogy a panaszos korábbi beszélgetésük során késelésre irányuló célzást tett.

Amíg a fenti címre tartottak N. településről addig a szolgálati rádión a TIK ügyeletes tájékoztatta a rendőrt, hogy a panaszos korábban bejelentést tett arról, hogy a volt élettársával közös gyermeküket vitte vissza a fenti címre, de a gyermek édesanyja nem akarja átvenni tőle a gyermek személyes iratait. A TIK ügyeletes tájékoztatta, hogy közölte a panaszossal, hogy a problémája nem rendőrségi hatáskör, amire a panaszos közölte, „hogy akkor a helyszínen késelés fog történni, erre ki fognak jönni?” kérdést tette fel, majd a vonalat bontották.

Kiérkezéskor a fenti cím előtt egy lesötétített kisbusz parkolt, melyből kiszállt egy férfi. A rendőr a kollegájával kiszállt a szolgálati gépjárműből és fokozott óvatossággal megközelítették a személyt, mivel a fenti kijelentéséből adódóan tartani lehetett, hogy esetleg szűrő-vágó eszköz lehet nála. Ahogy közeledtek felé kérdésekre közölte, hogy ő a panaszos erre a r. törm. felszólította., hogy arccal forduljon a gépjármű felé kezeit tegye rá és álljon terpeszállásba, ugyanis ruházatátvizsgálást fognak végrehajtani. A ruházatátvizsgálást a r. törm. végezte el, míg egy másik rendőr az intézkedést biztosította, mely biztosítási feladatokat az intézkedés végéig végrehajtotta.

Megjegyezi még a rendőr, hogy a ruházatátvizsgálás során a panaszossal együtt érkező és addig a gépkocsiban tartózkodó idős hölgy felé tartott mobiltelefonnal – vélhetően mozgóképfelvétel készítés céljából – kiszállt így megosztva a figyelmüket. A ruházatátvizsgálást követően - mely negatív eredménnyel zárul – a panaszos felszólításra igazolta magát. Ezt követően előadta, hogy azért kért rendőrt a helyszínre mivel a volt élettársával közös gyermeküket kiérkezésünk előtt nem sokkal vitte vissza a fenti címre az édesanyjához, viszont a gyermek édesanyja a gyermek személyes iratait nem hajlandó átadás átvételi irat aláírás ellenében átvenni.

Tájékoztatta a r. törm., hogy az általa előadott probléma nem rendőrségi hatáskörbe tartozik, továbbá ha szükséges az esetleges jogsértések megelőzése érdekében kérésére a helyszínen marad, hogy az atrocitásokat az édesanyjával elkerülje.

Idő közben a fenti címen lévő lakóházból kiérkezett M. R., aki kérdésekre elmondta, hogy nem zárkózik el a volt élettárs kérésétől. Ezt követően az iratok átadása a fenti címen megtörtént. Ezt követően a panaszost tájékoztatta a r. törm., hogy ellene szabálysértési feljelentést tesz, továbbá mivel az intézkedés elején - mivel a késedelem veszéllyel járhatott volna - közölte nevét, jelvéyszámát, továbbá tájékoztatta, hogy a panaszos milyen módon teheti meg panaszát az intézkedéssel kapcsolatban.

Ezt követően közölte a r. törm., hogy vele szemben az intézkedést befejezte, majd elhagyták a helyszínt a szolgálati gépjárművel.

7) Sz. L. mb. segédelőadó 2017. január 13-án kelt összefoglaló jelentése megismétli a korábbiakat. A Testület ezzel kapcsolatban csak annyit rögzít, hogy a panaszos meghallgatásakor jelezte, hogy az elé tárt hangfelvételen nem hangzik el tőle olyan kijelentés, hogy „a helyszínen késeles fog történni, akkor ki fognak jönni?”. A segédelőadó pénzbírság kiszabására tett javaslatot.

8) A rendőrség megküldte a szabálysértési eljárásban keletkezett iratokat, illetve a T.-i Rendőrkapitányság vezetőjének és a megyei rendőrfőkapitánynak az átiratát, amely a panasz szempontjából releváns többletinformációkat nem tartalmaz, így annak részletes ismertetésétől a Testület eltekintett.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben a következő megállapításokra jutott.

A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, a VI. cikkben foglalt személyes adatok védelméhez fűződő jogát és a II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

a) Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Az Rtv. 24. § (1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(2) A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy telefonos bejelentés érkezett a rendőrkapitányságra egy válással és láthatással kapcsolatos vitáról. A panaszos azért szeretett volna rendőri segítséget kérni, mert az édesanyja nem volt hajlandó a gyermek láthatásáról történő visszaadásakor visszavenni a gyermek iratait, amit viszont a panaszosnak ilyenkor kötelessége átadni az édesanyjának. A panaszos az átadás megtagadásának igazolásához kért hatósági tanút.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint nem vetette fel az Rtv. 13. § szerinti a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekmény fennállását, így **az Rtv. 13. § alapján a rendőrnek nem volt intézkedési kötelezettsége.**

b) Ugyanakkor azt is vizsgálta, hogy a bejelentésben szereplő magánérdek olyannak minősül-e, ami alapján a rendőr az Rtv. 24.§ (2) bekezdése alapján mégis segíteni köteles. A jogszabály szerint a rendőr a magánérdek védelme érdekében csak akkor köteles fellépni, ha egyébként a cselekmény nem valósít meg bűncselekményt vagy szabálysértést, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A panaszos előadása szerint hatsági tanúkenti közreműködését kérte a rendőröknek, mivel attól tartott, hogy ha nem adja át a gyermek iratait az anyának, aki az átvételt megtagadta, akkor utóbb az anya ezt letagadja és eljárást indít ellene a gyámhatóságnál.

A hatósági tanú fogalmát a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény rendezi, eszerint:

„(1) A hatóság a biztosítási intézkedés alkalmazása során, szemlénél, lefoglalásnál, hatósági ellenőrzésnél hatósági tanút vehet igénybe.

(2) Nem alkalmazható hatósági tanú, ha az eljárási cselekményről hangfelvétel vagy kép- és hangfelvétel készül.

(3) A hatósági tanú az eljárási cselekmény során történt eseményeket és az általa tapasztalt tényeket a jegyzőkönyv aláírásával igazolja.

(4) Nem lehet hatósági tanú az ügyfél hozzátartozója, az eljáró hatósággal közszolgálati, kormányzati szolgálati, állami szolgálati, illetve egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy és az eljárási képességgel nem rendelkező személy.

(5) Hatósági tanúként való közreműködésre senki nem kötelezhető.

(6) Az eljárási cselekmény előtt a hatósági tanút a jogairól és kötelességeiről fel kell világosítani. A hatósági tanú az eljárási cselekményre észrevételt tehet, és a tanú költségeinek megtérítésére vonatkozó rendelkezések szerint jogosult költségtérítésre.

(7) A hatósági tanút a tudomására jutott tényekre, adatokra nézve titoktartási kötelezettség terheli, amely alól az eljáró hatóság, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság vagy bíróság az ügy tárgyát érintő tényekre, adatokra, körülményekre nézve felmentheti.”

Szintén tartalmazza a hatósági tanú fogalmát a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) A Be. 183. §-a szerint „(1) Az ügyész és a nyomozó hatóság a szemle, a bizonyítási kísérlet, a felismerésre bemutatás, a lefoglalás, a házkutatás és a motozás végrehajtásánál, az írni-olvasni nem tudó személy kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv ismertetésénél - elháríthatatlan akadály kivételével - hatósági tanút alkalmazhat. Erre az érdekeltet figyelmeztetni kell.

(2) Az ügyész és a nyomozó hatóság az (1) bekezdésben felsorolt eljárási cselekményeknél, ha az érintett személy írni-olvasni nem tud, illetőleg a tizennegyedik életévét nem töltötte be, hivatalból, vagy a gyanúsított, a védője, valamint a szemlével, a lefoglalással, a házkutatással, továbbá a motozással érintett személy indítványára hatósági tanút alkalmaz. Hatósági tanú hivatalból is alkalmazható, ha az eljárási cselekménnyel érintett személy az érdekeinek védelmére egyéb okból feltehetően nem képes.

(3) A hatósági tanú igazolja annak a nyomozási cselekménynek a lefolyását és eredményét, amelynél jelen volt.

(4) A hatósági tanúkénti közreműködésre senki sem kötelezhető.

(5) Hatósági tanúként olyan érdektelen személyt kell igénybe venni, aki képes érzékelni és igazolni a nyomozási cselekmény elvégzését. Nem lehet hatósági tanú az eljáró ügyész, a nyomozó hatóság tagja, alkalmazottja vagy a felsoroltak hozzátartozója.

(6) A nyomozási cselekmény előtt a hatósági tanút a jogairól és a kötelességeiről fel kell világosítani. A hatósági tanú a nyomozási cselekményre észrevételt tehet, a tanú költségeinek megtérítésére vonatkozó rendelkezések szerint jogosult költségtérítésre, illetve e törvény rendelkezései alapján jogosult személyi védelemre. A hatósági tanút a nyomozási cselekmény során tudomására jutott tényekre, adatokra, körülményekre nézve titoktartási kötelezettség terheli. Az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság, amely előtt az eljárás folyamatban van, az ügy tárgyát érintő tényekre, adatokra, körülményekre nézve a hatósági tanút a titoktartási kötelezettség alól felmentheti.

(7) A nyomozási cselekményt úgy kell lefolytatni, hogy azt a hatósági tanú nyomon követhesse.

(8) A nyomozási cselekményről készült jegyzőkönyvben fel kell tüntetni a hatósági tanú nevét, lakcímét, valamint azt, hogy a hatósági tanú az ügyben nem érdekelt. Ha a nyomozási cselekmény során a hatósági tanú észrevételt tett, a jegyzőkönyvben ezt is fel kell tüntetni.”

A fenti rendelkezésekből látható, hogy hatósági tanút igénybe venni a hatóság jogosult, nem pedig a magánszemély jogosult a hatóságot tanúként igényelni. Ily módon a panaszosnak nem volt jogszabályi lehetősége arra, hogy a rendőrséget tanúként igénybe vegye az átadás megtagadásának igazolására. Az ilyen megtagadás igazolására a videofelvétel készítése vagy pedig más jelenlévő személyek későbbi tanúskodása is alkalmas. A rendőri jelentések szerint a panaszos nem egyedül volt a helyszínen, illetve videofelvételt is készítettek, ezek pedig alkalmasak lettek volna arra, hogy egy esetleges későbbi gyámhatósági végrehajtási eljárásban igazolják, hogy a panaszos megkísérelte az iratok átadását, de azt a gyermek édesanyja megtagadta.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentésben felvázolt magánérdek nem minősült olyannak, amelynek a védelme az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. **Emiatt a Testület álláspontja szerint nem mulasztott a rendőrség, amikor nem irányított a helyszínre azért rendőri egységet, hogy segítsenek a panaszosnak abban, hogy jelenlétükben**

történjen meg az iratok átadása-átvétele. A rendőrség kötelezettsége csak a hatásköri tájékoztatásra terjedt ki, ami pedig dokumentáltan megtörtént. Emiatt a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

2) A Testületnek ezt követően a panaszos intézkedés alá vonását vizsgálta.

A rendőri előadások szerint a panaszos a rendőrséggel folytatott beszélgetés során – miután közölték vele, hogy a problémája nem rendőrségi hatáskörbe tartozik, ezért nem megy a helyszínre rendőr – olyan kijelentést tett, hogy késelés fog történni a helyszínen, és akkor majd intézkedhet a rendőrség. A rendőrség a valótlán bejelentés miatt a helyszínre irányította a járőrt, aki intézkedés alá vonta panaszost, átvizsgálta a ruházatát, majd miután az anya átvette az iratokat, közölte vele, hogy feljeleníti szabálysértés miatt.

A Szabs. tv. 175. § (1) –(2) bekezdése szerint aki a hatóságnál vagy közfeladatot ellátó szervnél vészhelyzetről vagy rendzavarásról valótlán bejelentést tesz, szabálysértést követ el. Szabálysértés az is, ha a hamis bejelentés alapján a hatóság vagy a közfeladatot ellátó szerv szükségtelenül a bejelentésben megjelölt helyszínre vonul vagy egyéb intézkedésre kényszerül.

Az Rtv. 29. §-a szerint a rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,

b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint

c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazolat, úgy az igazoltatott személyt a b) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.

Ugyanezen szakasz (6) bekezdése alapján a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

A rendőrség a Testület megkeresésére nem küldte meg a hangfelvételt a intézkedést megalapozó beszélgetésről, csak a leiratát, ami szerint a panaszos azt feleli a rendőr tájékoztatására, „Hát akkor én meg kértem ide rendőrt, akkor késelés van az izéba, kérek ide rendőrt”. A rendőr közli, hogy akkor oda küldi, de az a panaszosnak nem lesz jó, mert fel fogják jelenteni.

a) A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennáll-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A Testület elfogadta azt a rendőri közlést, hogy a panaszos említett késelést a bejelentésében, ezért került sor az intézkedés alá vonására. A késelés minimum testi sértés bűncselekményét veti fel, s mint ilyen intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség oldalán az Rtv. 13. § fent említett szabályai szerint.

A rendőri előadás szerint a helyszínen nem merült fel arra vonatkozóan adat, hogy késelés történt volna, vagy hogy a veszélye fel merült volna, tehát az erre irányuló bejelentés valótlannak minősül, így pedig megalapozza a panaszossal, mint bejelentővel szembeni intézkedést. **Ennél fogva a panaszos igazoltatására jogszerűen, kellő jogalap birtokában került sor, továbbá az adati ellenőrzése és rögzítése szükséges volt a későbbi szabálysértési eljárás lefolytatásához, így a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi adatok védelméhez fűződő joga.**

b) Az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése alapján a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

Figyelemmel a bejelentés tartalmára a panaszos ruházatának átvizsgálása szintén indokolt volt, mivel közbiztonságra veszélyes tárgy (kés) birtoklásának a gyanúja merült fel vele szemben. A kés birtoklását csak a ruházat és a csomagátvizsgálással lehet teljes bizonyossággal kizárni, ezért a fenti intézkedés a Testület álláspontja szerint megfelelt az Rtv. 15. §-i arányossági követelménynek, mivel nem volt olyan enyhébb jogsérelemmel járó intézkedés, amivel a birtoklás ténye tisztázható lett volna.

Míndezek alapján a Testület álláspontja szerint a ruházatátvizsgálásra kellő jogalap birtokában került sor és megfelelt az arányosság követelményének is, így nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

IV.

A rendőrségnek a bejelentés alapján nem volt kötelessége a magánérdek védelme érdekében fellépni és segítséget nyújtani a panaszosnak, így ekörben nem mulasztott a rendőrség. A bejelentés késelésre vonatkozó tartalma miatt azonban intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek megfelelően eleget is tett, így nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez és az emberi méltósághoz való joga.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az intézkedést fogatosító rendőri szervhez való áttétel ellen előzetesen tiltakozott, a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján az eljárást megszüntette.

Budapest, 2017. november 9.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET